

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

### Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, παραλείποντας να θεσπίσει ή να κοινοποιήσει στην Επιτροπή εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2007/2/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2007, για τη δημιουργία υποδομής χωρικών πληροφοριών στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (Inspire) <sup>(1)</sup>, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

### Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 14 Μαΐου 2009.

<sup>(1)</sup> ΕΕ L 108, σ. 1.

**Αναίρεση που άσκησε στις 15 Σεπτεμβρίου 2010 η Grain Millers, Inc. κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έβδομο τμήμα) στις 9 Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-430/08 — Grain Millers, Inc. κατά κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)**

(Υπόθεση C-447/10)

(2010/C 301/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

### Διάδικοι

Ανααιρεσείουσα: Grain Millers, Inc. (εκπρόσωποι: L.-E. Ström και K.Martinsson, δικηγόροι)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)· Grain Millers GmbH & Co. KG

### Αιτήματα της ανααιρεσείουσας

Η ανααιρεσείουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- Να αναρέσει εξ ολοκλήρου την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου (έβδομο τμήμα) της 9ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-430/08, με την οποία το Γενικό Δικαστήριο επικύρωσε την απόφαση R 478/2007-2 του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 23ης Ιουλίου 2008, η οποία αφορά διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Grain Millers GmbH & Co. KG και της Grain Millers, Inc. και να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα ενώπιον του Δικαστηρίου και του Γενικού Δικαστηρίου και τους αναρεσίβλητους στα έξοδα της διαδικασίας ενώπιον του τμήματος προσφυγών και ενώπιον του τμήματος ανακοπών του ΓΕΕΑ.

### Λόγοι αναίρεσης και κύρια επιχειρήματα

Η υπό κρίση υπόθεση αφορά το κατά πόσον η εταιρία Grain Millers GmbH & Co. KG απέδειξε επαρκώς κατά νόμο ότι χρησιμοποίησε το σημείο GRAIN MILLERS κατά τρόπο πληρούντα τις προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού <sup>(1)</sup>, οπότε το σημείο αυτό εμποδίζει την υπ' αριθ. 003650256 GRAIN MILLERS αίτηση καταχώρισης.

Το Γενικό Δικαστήριο έχει ασχοληθεί, με την απόφασή του της 24ης Μαρτίου 2009, Moreira da Fonseca κατά ΓΕΕΑ—General Óptica (GENERAL OPTICA) (T-318/06 έως T-321/06, Συλλογή 2009, σ. II-649, σκέψεις 33 έως 35), με την ερμηνεία του σκοπού της προϋπόθεσης του άρθρου 8, παράγραφος 4, του κανονισμού κατά την οποία το σημείο «πρέπει να μην έχει μόνον τοπική ισχύ», κρίνοντας ότι σκοπός προϋπόθεσης αυτής είναι να περιορίσει τις ενδεχόμενες συγκρούσεις σε εκείνες που μπορούν να υπάρξουν με σημεία τα οποία είναι όντως σημαντικά, με τη διευκρίνηση ότι η εκτίμηση αυτή πρέπει να γίνεται λαμβάνοντας υπόψη όχι μόνο τη γεωγραφική αλλά και την οικονομική διάσταση της ισχύος ενός σημείου, η οποία εκτιμάται σε σχέση με το χρονικό διάστημα κατά το οποίο αυτό εκπλήρωσε τη λειτουργία του στις εμπορικές συναλλαγές και με την ένταση της χρήσώς του. Ωστόσο, με την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο δεν ακολούθησε τη μέθοδο αυτή, και μάλιστα από κανένα στοιχείο δεν προκύπτει ότι το Γενικό Δικαστήριο γνώριζε την ύπαρξη των αρχών που θεσπίζονται με την προαναφερθείσα απόφαση.

Η ανααιρεσείουσα υποστηρίζει ότι το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι το άρθρο 8, παράγραφος 4, δεν απαιτεί να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του σημείου προς στήριξη της ανακοπής όπως το απαιτεί το άρθρο 43, παράγραφος 2, του κανονισμού.

Το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως δεν έλαβε υπόψη προηγούμενη νομολογία όσον αφορά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων και το απαιτούμενο επίπεδο αποδείξεως.

<sup>(1)</sup> Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

**Αναίρεση που άσκησαν στις 16 Σεπτεμβρίου 2010 η AstraZeneca AB και η AstraZeneca plc κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (έκτο πενταμελές τμήμα,) την 1η Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-321/05, AstraZeneca AB, AstraZeneca plc κατά Ευρωπαϊκής Επιτροπής**

(Υπόθεση C-457/10 P)

(2010/C 301/27)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

### Διάδικοι

Ανααιρεσείουσες: AstraZeneca AB, AstraZeneca plc (εκπρόσωποι: M. Brealey QC, M. Hoskins QC, D. Jowell, Barristers, F. Murphy, Solicitor)

Αντίδικοι κατ' αναίρεση: European Federation of Pharmaceutical Industries and Associations (EFPIA), Ευρωπαϊκή Επιτροπή

## Αιτήματα των αναιρεσιουσών

Οι αναιρεσιουσες ζητούν από το Δικαστήριο:

- να ανατρέξει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της 1ης Ιουλίου 2010 στην υπόθεση T-321/05·
- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής (2005) 1757 τελικό της 15ης Ιουνίου 2005 (υπόθεση COMP/A.37.507/F3 — AstraZeneca)·
- επικουρικό, να μειώσει, κατά την κρίση του, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στις αναιρεσιουσες με το άρθρο 2 της προσβαλλομένης αποφάσεως της Επιτροπής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

## Λόγοι ανατρέξεως και κύρια επιχειρήματα

Οι αναιρεσιουσες προβάλλουν διάφορους λόγους ανατρέξεως που στηρίζονται σε πλάνη περί το δίκαιο και παρατίθενται συνοπτικώς με χωριστούς τίτλους ως εξής:

**Ορισμός της σχετικής αγοράς των προϊόντων.** Το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, δεχόμενο την εκτίμηση που περιέχεται στην απόφαση της Επιτροπής για τη σχετική αγορά των προϊόντων, ότι κατά την περίοδο 1993-2000 υπήρχε αυτοτελής αγορά αναστολέων αντλίας πρωτονίων (στο εξής: PPI). Προβάλλονται συναφώς δύο λόγοι ανατρέξεως.

Ο πρώτος λόγος ανατρέξεως έχει δύο σκέλη. Πρώτον, ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι παρέλειψε να αναλύσει χρονολογικά τα αποδεικτικά στοιχεία, με αποτέλεσμα να κρίνει τη σχετική αγορά των προϊόντων το 1993 στηριζόμενο στην επικρατούσα το 2000 κατάσταση του ανταγωνισμού μεταξύ των PPI και των αναστολέων H2. Δεύτερον, ότι το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η χρήση των PPI αυξήθηκε σταδιακά, κρίνοντας ότι η χαρακτηριζόμενη από «αδράνεια» πρακτική των συνταγογραφούντων ιατρών ήταν άνευ σημασίας για τον ορισμό της σχετικής αγοράς.

Ο δεύτερος λόγος ανατρέξεως συνίσταται στο ότι το ζήτημα του συνολικού κόστους θεραπείας με αναστολείς H2 σε σύγκριση με το κόστος θεραπείας με PPI είναι ουσιώδες προκειμένου να συνεκτιμηθούν οι διαφοροποιήσεις των τιμών κατά τον ορισμό της σχετικής αγοράς και το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε διότι δεν έλαβε υπόψη το συνολικό κόστος θεραπείας.

**Η πρώτη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως σε σχέση με τα συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας.** Ο λόγος ανατρέξεως που αφορά την πρώτη κατάχρηση έχει δύο σκέλη. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας την έννοια του ανταγωνισμού βάσει του κριτηρίου της αποδόσεως. Το Γενικό Δικαστήριο έσφαλε, εκτιμώντας αν οι δηλώσεις των αναιρεσιουσών ενώπιον των αρμοδίων αρχών απονομής διπλωμάτων ευρεσιτεχνίας ήταν αντικειμενικώς παραπλανητικές, διότι απέρριψε ως άνευ σημασίας την εύλογη και καλόπιστη αντίληψη της αναιρεσιουσας περί των νομίμων δικαιωμάτων της όσον αφορά τα συμπληρωματικά πιστοποιητικά προστασίας. Η έλλειψη διαφάνειας δεν αρκεί από μόνη της για τη διαπίστωση καταχρήσεως, αλλά απαιτείται επιπροσθέτως η ύπαρξη δόλου ή απάτης. Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ποια

συμπεριφορά κατατείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι αυτή καθαυτή η υποβολή αιτήσεως για την παροχή δικαιώματος διανοητικής ιδιοκτησίας, το οποίο μπορεί να τεθεί σε ισχύ μετά από 5-6 έτη συνιστά συμπεριφορά δυνάμενη να θεωρηθεί ικανή να περιορίσει τον ανταγωνισμό ανεξαρτήτως της παροχής και/ή της ασκήσεως τελικώς του εν λόγω δικαιώματος. Και τούτο διότι η εν λόγω συμπεριφορά δεν συνδέεται ή απέχει χρονικά από την αγορά που φέρεται να επηρεάζει.

**Η δεύτερη κατάχρηση δεσπόζουσας θέσεως: ανάκληση αδειών κυκλοφορίας των προϊόντων στην αγορά.** Ο λόγος ανατρέξεως που αφορά τη δεύτερη κατάχρηση έχει δύο σκέλη. Πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας την έννοια του ανταγωνισμού βάσει του κριτηρίου της αποδόσεως. Το Γενικό Δικαστήριο αποφάσισε εσφαλμένως ότι η άσκηση ενός απόλυτου δικαιώματος βάσει του κοινοτικού δικαίου καθιστά αδύνατο τον αξιοκρατικό ανταγωνισμό.

Δεύτερον, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο εκτιμώντας ποια συμπεριφορά κατατείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Το Γενικό Δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι αυτή καθαυτή η άσκηση ενός νομίμου δικαιώματος βάσει του κοινοτικού δικαίου κατατείνει να περιορίσει τον ανταγωνισμό. Επικουρικό, αν το Δικαστήριο κρίνει ότι η άσκηση ενός δικαιώματος που απορρέει από το κοινοτικό δίκαιο μπορεί κατ' αρχήν να συνεπάγεται κατάχρηση, τότε απαιτείται η συνδρομή ενός πρόσθετου στοιχείου προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη καταχρήσεως και δεν αρκεί απλώς η δυνατότητα στρεβλώσεως του ανταγωνισμού. Οι αναιρεσιουσες υποστηρίζουν ότι η Επιτροπή οφείλει να αποδείξει ότι η άσκηση ενός νομίμου δικαιώματος κατέτεινε στον περιορισμό του αποτελεσματικού ανταγωνισμού. Τούτο ισχύει και για τις προϋποθέσεις που πρέπει να συντρέχουν στην περίπτωση υποχρεωτικής χορηγήσεως αδειών, την οποία αφορά εν προκειμένω η δεύτερη κατάχρηση.

**Πρόστιμα.** Το Γενικό Δικαστήριο εφάρμοσε εσφαλμένως το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17<sup>(1)</sup> διότι δεν απέρριψε τον εκ μέρους της Επιτροπής υπολογισμό του προστίμου και δεν έλαβε υπόψη τον καινοφανή χαρακτήρα των φερόμενων καταχρήσεων, την μη ουσιώδη επιρροή τους στον ανταγωνισμό και άλλες ελαφρυντικές περιστάσεις.

(<sup>1</sup>) ΕΟΚ Συμβούλιο: Κανονισμός αριθ. 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΕ Ελληνική ειδική έκδοση: Κεφάλαιο 08, τόμος 1, σ. 0025.

## Διάταξη του Προέδρου του Δικαστηρίου της 3ης Σεπτεμβρίου 2010 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-366/09) (<sup>1</sup>)

(2010/C 301/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Ο Πρόεδρος του Δικαστηρίου αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως.

(<sup>1</sup>) ΕΕ C 256 της 24.10.2009.